

hodnutí nade vši pochybnost, takže úchytkou touto nedoznala práva st-lčina újmy.

Č. 9404.

Živnostenské právo: * Živnostensko-právní konsens jest samostatným právem, které vzniká a trvá nezávisle na osobním oprávnění živnostenském (§ 32 odst. 2 živn. ř.).

(Nález ze dne 6. října 1931 č. 14.485.)

Věc: Božena B. ve V. proti ministerstvu obchodu (za zúč. Frant. P. adv. Dr. Svatopluk Venta z Prahy) o zánik živnostensko-právního konsensu jatek.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Ke stížnostem st-lky a jejího manžela z 9. a 18. září 1926 zakázala osp v Rychnově n. Kn. při místním šetření, konaném dne 16. prosince 1926, Františku P., řezníku a uzenáři ve V., používání jeho jatek do té doby, až prokáže, že byly úředně schváleny. Výměrem z 5. ledna 1927 odvolala osp tento zákaz, ježto ze starších spisů, u ní a u městského úřadu ve V. nalezených je zřejmo, že jatky v č. p. . . ve V. byly po ediktálním řízení, provedeném podle §§ 27 a 28 živn. ř., výměrem okr. hejtmantství v Rychnově n. Kn. ze 17. ledna 1896 pravoplatně schváleny Janu K., jehož právním zástupcem je František P.

Odvolání st-lky z výměru toho bylo v pořadí stolic nař. rozhodnutím zamítnuto.

O stížnosti uvážil nss toto: — — — — —

Jako nezákonnost vytýká stížnost, že nař. rozhodnutím zachovává se v platnosti konsens z roku 1896, ač Jan K. přestal provozovati živnost řeznickou již v roce 1914 a od té doby jatek nepoužíval, a dokonce přes to, že vůči povolujícímu úřadu prohlásil, že nařízené úpravy jatek prováděti nebude, v čemž nutno logicky spatřovati vzdání se oprávnění konsensem nabytého. V prvním směru zastává stížnost proti žal. úřadu názor, že živn.-právní konsens není právem věcným, nýbrž osobním, ježto se prý uděluje jen určitým osobám a nikdy ne snad pro realitu bez osoby oprávněného, pokud pak se týká tvrzeného používání jatek po roce 1914 jinými řezníky, označuje tvrzení to za bezvýznamné, poněvadž není ničím doloženo ani prokázáno a zejména se v něm neuvádí, kdy jmenovaní cizí řezníci na jatkách K-ových poráželi, ač právě přesné udání doby, kdy se tak díti mělo, je pro posouzení věci s hlediska § 33 živn. ř. nejvýš důležité, ano rozhodné.

Pokud především stížnost hájí názor, že živn.-právní konsens jest osobním, nemá pravdu, jak plyne již z úvahy, že důvody, proč zákon požaduje schválení určitých, v § 25 živn. ř. vytčených provozoven, nejsou povahy osobní, nýbrž věcné, takže s tohoto hlediska je zcela lhostejno, používá-li provozovny osoba ta neb ona. Proto také § 32 odst. 2

živn. ř. výslovně stanoví, že, nastane-li změna v osobě majitele živnosti, není zapotřebí opětného schválení provozovny, kdežto podle odst. 1 téhož § zamýšlené věcné změny provozovny (na př. zařízení provozovacího nebo způsobu či rozsahu výroby) nutno v každém případě živn. úřadu oznámiti, tedy i tenkrát, když osoba majitele živnosti se nemění. Stížnost tu zřejmě přehlíží odlišnou podstatu osobního oprávnění k provozování živnosti na straně jedné a schválení provozovny na straně druhé. I když lze živn. provozovnu schváliti — jak stížnost zdůrazňuje — jen k žádosti určité osoby, nepředpokládá žádost taková existenci osobního oprávnění k provozování živnosti u žadatele, nýbrž naopak vydání konsensu může se domáhati každý, kdo nad realitou, o níž jde, má právo disposiční, schválení pak, jehož se takto někomu dostalo, jest samostatným právem, jež, jsouc na osobním oprávnění živnostenském nezávislým, trvá i bez něho. Nelze tedy právem tvrditi, že sporný konsens zanikl již tím, že Jan K. přestal v roce 1914 provozovati živnost řeznickou a že od té doby sám jatek nepoužíval.

Jinak má se věc s výtkami dalšími. — — — — —

Č. 9405.

Samospráva obecní: Za jakých předpokladů smí obec za platnosti zákona č. 77/27 vybíratí obecní přírážky nad 200%?

(Nález ze dne 7. října 1931 č. 14.281.)

Věc: Obec města P. (adv. Dr. Leop. Langer z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o obecní přírážky na rok 1928.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Obecní zastupitelstvo města P. usneslo se ve schůzi dne 12. prosince 1927 uhraditi schodek řádného rozpočtu na rok 1928 těmito osobními přírážkami: a) V P.: 125% k dani činžovní, 62% k dani činžovní z domů dělnických a vystavěných v roce 1919; b) v osadách připojených k Velké P.: D., L. a Š. 200% k dani činžovní, 100% k dani činžovní z domů dělnických a vystavěných v roce 1919; c) v jednotné místní obci: 300% k dani pozemkové, všeobecné výdělkové, k dani výdělkové podle III. hlavy, k dani rentové a z vyššího služného. — V téže schůzi, vyřizujíc jednotlivé námitky proti rozpočtu podané, nevyhovelo zastupitelstvo námitkám Václava Š. a spol., pokud mezi jiným směřovaly také proti preliminované úhradě 300% obecních přírážek ku všem daním kromě činžovní.

Osk v P. k odvolání Václava Š. a spol. rozhodla, že schodek má býti kryt 200%ní obecní přírážkou ke všem daním na rok 1928 předepsaným kromě daně činžovní, u níž výši přírážkovou ponechala nezměněnu.

Odvolání města P. z tohoto rozhodnutí zamítl zsv v Praze nař. rozhodnutím z těchto důvodů: Podle odst. 5 § 1 zák. č. 77/27 mohou býti vybírány přírážky obecní nad 200% tehdy, nestačí-li úhrada rozpočtená z obecních přírážek, podle sazeb uvedených v odst. 1. a 2.,